

PIŁKARZ

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Po raz drugi remisujemy z Bułgarią Polska - Bułgaria 1:1 (1:1)

Ambitna gra Polaków - Parpan zdobywcą bramki (Obsługa własna „Piłkarza“)

Remisowy wynik, jaki uzyskała nasza reprezentacyjna jedenastka piłkarzy w Sofii, — należy uznać za bardzo dobry, zwłaszcza — że mecz był rozgrywany na gorącym terenie bułgarskim w dość ciężkich warunkach.

Piłkarze bułgarscy stanowią po wojnie pewną klasę w świecie piłkarskim i raczej należało liczyć się z przegraną aniżeli z wynikiem remisowym. Piłkarze nasi zasłużyli na pełne słowa pochwały za dzielną postawę i wykazaną ambicję.

Niestety — atak nasz, jest nadal piętą achillesową naszej reprezentacji. Baran był w nim najslabszym punktem, a eksperyment z Gracem na środku ataku nie udał się. Poprawiła się sytuacja, gdy Gracz zamienił miejsce z Cieślkiem. W pomocy najlepszym zawodnikiem był nasz as atutowy — Parpan — strzelec bramki dla Polski. W tyłach bardzo dobrym był Barwiński, zaś Janik oprócz dobrych, miał i słabsze momenty. Przy puszczonej bramce nie był bez winy.

Miłą niespodzianką sprawił debiutant reprezentacji Polski, lewoskrzydłowy Cracovii Bobula. Przewyższał on swym porywistym biegiem, dobrym strzałem i techniką — resztę kolegów z ataku. Zasłużył też na nominację do dalszych reprezentacji.

Zawody w Sofii — rozegrane były w ramach Igrzysk Bałkańskich. — Szczegółowe sprawozdanie, na które przed oknami naszej redakcji czekały tysiące entuzjastów piłkarstwa — podajemy poniżej

Punktualnie o godz. 15.15 według czasu miejscowego, wybiegły na boisko Junaka reprezentacyjne jedenastki Polski i Bułgarii, ustawiając się przed honorową trybuną, w której zasiadli zaproszeni goście z ambasadorów Polski w Sofii min. Zaleskim, oraz przedstawicielami bułgarskich organizacji sportowych z sekr. Sielbermanem na czele.

Drużyna polska wystąpiła w białych koszulkach i czerwonych spodniach, Bułgaria w niebieskich koszulkach i białych spodniach.

SKŁADY DRUŻYN:

Polska: Janik, Włodarczyk, Barwiński, Waško, Parpan, Gajdzik, Baram, Cieślak, Gracz, Białas i Bobula.
Bułgaria: Kostoff, Ormandziejew, Kława, Pieskow, Trnkow, Patow, Piecokow, Spasow, Millew, Stankoff i Argiroff.

PRZEBIEG GRY

Gwiazd sędziego zawodów Jugostwanina Podupsky'ego i piłka potoczyła się po żuźlowej nawierzchni boiska. Gra się zaczęła. Przez pierwsze kilkanaście minut zaznacza się lekka przewaga drużyny polskiej, która jednak nie potrafi stworzyć doskonałych formacji defensywnych gospodarzy. Gracze polscy próbują grać systemem krótkich podań, co im się jednak nie udaje ze względu na niezwykle ciężki teren.

Po kilkunastu minutach inicjatywę przejmują Bułgari i niepokoją naszą formację defensywną coraz bardziej. Wreszcie w 17 minucie podanie Millewa przejmują główką Stankoff i

STRZELA PIERWSZĄ BRAMKĘ.

Przy bramce tej nie bez winy był Janik, który ustawiony źle nie zdołał piłki uchwycić względnie odbić.

Sukces Bułgarów nie trwa długo, bo już w 5 minut później, daleki — niespodziewany strzał Parpana z odległości 35 m PRZYNOŚI WYRÓWNANIE.

Gra w dalszym ciągu jest szybka, obustronne ataki niekiedy tyły zarówno gospodarzy jak i gości, przy

K Nucle górowało nad Cracovią techniką i startem — Białoczerwoni natomiast wykazali dużo ambicji i poświęcenia. Zamieszczono zdjęcie przedstawiające moment z sobotniego meczu pod bramką Cracovii

ciągu przy obustronnych atakach bez większej jednak przewagi którejkolwiek z drużyn.

Pomimo dopingu 30-sto tysięcznej widowni, Bułgarom nie udało się zdobyć zwycięskiej bramki, pomimo iż końcowe minuty gry upływały pod znakiem przewagi „niebieskich“.

Jedynym niebezpiecznym strzałem Białas w 31 min. broni Kostoff znawu na róg.

Zepchnięta do defensywy drużyna Polski, pragnąc utrzymać zaszczytny

Bilans międzypaństwowych spotkań reprez. Polski

Meczów: 102 (w kraju 44);
Wygranych: 35 (w kraju 20);
Remisów: 20 (w kraju 11)
Przegranych: 47 (w kraju 13);
Stosunek bramek: 225:233

wynik remisowy broni się przez ostatnie minuty gry z niezwykłą zaciekłością.

Bardzo groźny strzał Milewa w końcowych minutach gry mijają bramkę polską o milimetry.

OCENA ZAWODNIKÓW

Z zawodników polskich najlepiej w dniu wczorajszym wypadli: Parpan na środku pomocy i Bobula w ataku.

Pierwszy był motorem wszelkich akcji defensywnych pchając atak polski stale do przodu. Drugi zaś był najjaśniejszym punktem w całej piątce napastników.

Jego kolega z prawej strony Baran był niestety najslabszym zawodnikiem całej drużyny polskiej.

Gracz pieczołowicie pilnowany przez środkowego pomocnika Bułgarii Trnkowa, nie wiele mógł zdziałać. Z łączników lepszym był ruchliwy Cieślak, natomiast Białas grał z dużą tremą debiutancką. Obaj skrajni pomocnicy tj. Waško i Gajdzik rozkręcali się stopniowo.

Obrona była najslabszą częścią naszej drużyny, aczkolwiek Barwiński przewyższał swojego partnera Włodarczyka.

Janik w bramce bronił z wielkim poświęceniem, ale miał i słabsze momenty.

Z zawodników bułgarskich wyróżnić należy w pierwszym rzędzie Trnkowa, który okresami unieszkodliwiał naszą trójkę środkową. Z napastników najgroźniejszym był środkowy Millew oraz Spasow.

Schodzące z boiska obie drużyny publiczność oklaskiwała gorąco.

Najbliższe spotkania ligowe

W dniu 11 bm. grają o mistrz. Polski:

- w Krakowie: Ruch—Cracovia;
- w Chorzowie: Wisła—AKS;
- w Tarnowie: Garbarnia—Tarnovia;
- w Bytomiu: ŁKS—Polonia Bł.;
- w Poznaniu Polonia W-wa—ZZK;
- w Łodzi: Rymer—Widzew;
- w Warszawie: Warta—Legia.

Włochy—Francja 3:1

PARYZ (obsł. wł.) Na stadionie Colombes rozegrane zostały międzypaństwowe zawody piłkarskie pomiędzy reprezentacyjnymi drużynami Włoch i Francji.

Zawody te — wbrew ogólnym przewidywaniom — zakończyły się zdecydowanym zwycięstwem drużyny włoskiej w stosunku 3:1.

Piłka nożna jest bez wątpienia najpopularniejszym sportem na świecie. Dzięki łatwości uprawiania i dużej dozie czynnika emocjonalnego, zyskała sobie tą gałąź sportu ogólne uznanie. Zdjęcie nasze przedstawia moment z ligowego meczu angielskich drużyn.

5 bramek na pożegnanie... Wisła — SK Nusle 5:1 (3:0)

(A. G.). Kierownik drużyny czeskiej miał pretensje do krakowskich sprawozdawców sportowych, że pisząc o czterech rezerwowych Cracovii, w dniu przedwczorajszym, nie wspomnieli o trzech kontuzjonowanych zawodnikach czeskich. Lojalnie uzupełniamy wobec tego poprzednią recenzję z tą poprawką jednak, że w Cracovii i Wisle brakowało zawodników reprezentacyjnych. Jest to naszym zdaniem zasadnicza różnica, niezależnie od liczby.

Opinii o zespole czeskim nie zmienimy, podtrzymując twierdzenie, że czołowe nasze drużyny w normalnych składach i formie powinny z Nusle wygrać bez nadmiernego wysiłku.

Nie zmienimy także opinii o zbyt ostrej grze gości. Bez przesady można powiedzieć, że co drugie dościnie do piłki zawodnika czeskiego — to mniej lub więcej dotkliwy faul.

Co mówią o meczu:

KPT. ALFUS:

Byłem miłe zaskoczony kondycją drużyny. Chłopcy wytrzymali mecz do końca. Najlepsi Bobula, Parpan i Waško.

Otwarty jest znowu problem prawoskrzydłowego, Baran bowiem był słaby. Z wyniku jestem zadowolony.

BOBULA:

Grato mi się dobrze.

CIEŚLIK

Mecz był b. ciężki. Korki paliły mnie w nogi.

U Bułgarów podobał mi się Trynkoff, z naszych Parpan i Janik.

BARWIŃSKI:

Zdaję sobie sprawę z tego, że grałem słabiej niż zwykle, ale dałem ze siebie wszystko. Z Bułgarów najlepszy Stankoff, w naszej drużynie Bobula.

KRUG, przedstawiciel PZPN:

Wynik jest wykładnikiem przebiegu gry.

NOWAK, delegat G. U. K. F.:

Wynik jest naszym sukcesem. Gra nie stała na zbyt wysokim poziomie: W ataku najlepszy Bobula. Także Waško spełnił pokładane w nim nadzieje.

Sędzia p. Bartyzel na szczęście widział wszystko i do niego goście — przypuszczamy — nie mają pretensji.

Ostra gra gości lepiej odpowiadała Wisle, której nie brak odpowiedniego repertuaru rewanżowego, toteż poza Wandasem i Rupą zawodnicy Wisły nie unikali starć z przeciwnikiem, stosując (umiejętnie) zdrową w tym wypadku zasadę: „Ząb za ząb, oko za oko“

Jedynym usprawiedliwieniem wysokiej porażki gości — to przemęczenie drużyny. Było to bowiem siódme spotkanie zespołu czeskiego w ciągu jedenastu dni. Zmęczenie to widoczne było przede wszystkim w linii ataku, natomiast pomoc czeska zagrała w

Legutko

dniu wczorajszym bodaj lepiej niż przeciw Cracovii.

Wszystko to razem nie umniejsza sukcesu Wisły. Brakło w niej bowiem duszy drużyny — Gracza, a także Smolarek nie zupełnie zastąpił Jurowicza.

„Czerwoni“ od samego początku zagraли z sercem, przeważali wyraznie przez cały przeciąg gry, na chwilę nie dając przeciwnikowi wytchnienia.

Bezbłędnie zagrała obrona, — Flanek, Filek.

W pomocy niezawodnym — jak zwykle — punktem był jubilat — Legutko.

Braća Wapiennicy mniej widoczni, wypełnili swe defensywne i ofensywne obowiązki bez zarzutu.

Nasz Konkurs

Zdjęcie Nr 5

Gra, którą widzimy na zdjęciu, to jedna z najbardziej popularnych gier na świecie. Próbowano nawet uprawiać ją u nas, niestety próby nie powiodły się.

Włec Drodzy Czytelnicy chwilkę anowienia i napewno 5 obrazek konkursowy zostanie trafnie odgadnięty.

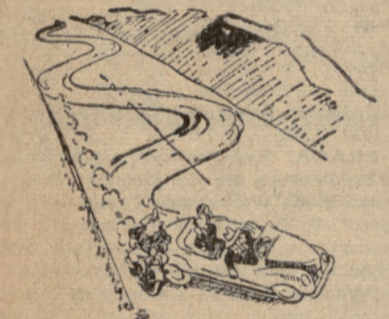
SIĘA PRZYZWYCZAJENIA

Gdy waterpolista gra w piłkę nożną.

Gdy debiutant strzela karnego.

Niech pan jedzie ciszej... maż śpi..

Pięcioletni Krzys słucha transmisji z opery „Carmen”. Gdy po skończeniu pierwszego aktu zerwała się burza oklasków, chłopczyk zwrócił się do matki z pytaniem: — Mamusi, to teraz strzelili bramkę?

Żyroskop sportowy

Kiedy siedzący obok mnie na trybunie starszy pan, wydał okrzyk triumfu przy wykonywaniu rzutu młotowego, popatrzałem na niego zdziwiony.

Kiedy Różankowski upadł na ziemię po brzydkim faulu obrońcy gości, mój sąsiad zaczął bić brawo.

Kiedy sędzia odgwizdał spalonego pod bramką Cracovii, starszy pan popatrzał na mnie ze zdumieniem i po chwili zapytał: — Czemu on gwizda, a?..

— Bo był „olsid”... — Dlaczego?..

Wzruszyłem ramionami i odwróciłem się bokiem do ignoranta.

— Szkoda słów — pomyślałem — i tak gość nic nie zrozumie.

Denerwowały mnie tylko dzikie okrzyki inceta w najniestosowniejszych momentach, oraz otwarte jego usta przy każdym gwizdku sędziowskim.

Starszy pan, widząc, że ode mnie nie dowle się niczego, męczył swymi idiotycznymi pytaniami cierpliwą panienkę w kapelusiku z trzema piórkami na sztorc.

— Czemu ten blondyn tak się rozpędza do tej piłki, skoro mu nikt nogi nie podkłada, a?..

— To Parpan... Będzie bił wolnego.. — Za co?..

— Za nic, tylko tak.. — Jak?..

— No, po prostu; będzie wykonywał rzut wolny.

— Aaa, już wiem.. — A po chwili: — To jemu tak wolno, temu zielonemu?..

— Co?.. — No, tak łapać piłkę do ręki..

Dlaczego inni tego nie robią, tylko odbijają ją nogami?..

Panienka w kapelusiku z trzema piórkami cierpliwie udzielała wyjaśnień, kiwała przecząco główką, uśmiechała się, i mówiła, mówiła, mówiła.

W czasie pauzy przycisnęła się obok nas i przeszła do innego rzędu. Widziałem jak ocierała różową chusteczką zroszone potem czoło. Gość zaczął znowu:

— A dlaczego jedni poszli sobie z boiska a drużdy zbilij się w kółko na środku, a?..

— Bo im tak wygodniej! — wrzasnąłem. — A pan jak się nie zna na piłce, to niech pan siedzi w domu!

Popatrzał na mnie smutno i zamilkł. Żał mi się go zrobiło i tym razem ja sam zagabnąłem go:

— To pan pierwszy raz na meczu? — Pierwszy raz, i widzi pan gra mi się podoba, tylko najgorsze jest to, że nie wiem o co tu chodzi..

Kiedy mam bić brawo, a kiedy ryczeć jak inni. Ale to nie moja wina..

— No, myślę.. — Niech mnie pan wysłucha — proszę, — Co miałem zrobić?..

Zona wyjechała do Zakopanego na Święta, syn poszedł na mecz, córka znów do koleżanki. A ja sam, w pustym domu. Przeczytałem w grzeczce o tym meczu i myślałem sobie: Antoś, nie znasz się wprowadzić na tym, ale jak tam będzie dziesięć tysięcy ludzi co się znają na sporcie, to idź i ty..

I poszedłem. Siedziałbym, mój panie cicho, nic bym się nie pytał, co to się na boisku dzieje, ale przyznam się panu, że mój się ta gra podoba. Jak Boga kocham!

Więc co zrobić, żeby ryczeć, tak jak inni o tak: „Fuuj!!!”

Ryś ignoranta wywołał popłoch na trybunach. Setki głów zwróciło się w naszą stronę.

— Niech pan przyjdzie na przyszły mecz — szepnąłem w ucho memu sąsiadowi — poinformuj pana.

Uściskałem przelotnie rękę nowego entuzjasty piłki nożnej i poszedłem szukać znajomych.

Starszego pana otoczyła grupka porządkowych i po chwili zauważyłem, jak mój były sąsiad płynął majestatycznie ku wyjściu w korwoju panów z opaskami.

Na meczu z Nusle nie widziałem go. Czyżby się zraził po pierwszym meczu?

T. DOBOSZ

„Piłkarz” staje się coraz popularniej

szczy przynosząc w treści najnowsze wydarzenia z życia sportowego.

Zdjęcie nasze przedstawia dwóch młodych entuzjastów piłki nożnej, z zacięciem oglądających ostatni numer.

Prawie pewnymi kandydatami słowiańszczyzny na zdobycie złotych medali na Igrzyskach Olimpijskich w Londynie są: widoczna po lewej doskonała dyskobolka radziecka Nina Dumbadze oraz po prawej doskonały długodystansowiec czeski Emil Zatopek.

W dzisiejszym numerze pomówimy o rzucie karnym, gdyż wielu z zawodników nie wie w ogóle za co sędzia może i winien podyktować taki rzut, wielu też nie wie, jak należy wykonać rzut karny, kiedy wolno go dobić, a kiedy nie.

Rzut karny może być podyktowany tylko wtedy, kiedy piłka znajduje się w grze.

Podyktowany on może być za przewinienie dokonane w obrębie pola karnego. Jeśli więc przewinienie miało miejsce na linii pola karnego, sędzia dyktuje wówczas rzut wolny.

Wszyscy gracze, z wyjątkiem bijącego rzut karny i bramkarza chroniącego bramkę, muszą znajdować się poza polem karnym.

Bramkarz musi stać na linii bramkowej, aż do chwili wykonania rzutu. Nie wolno mu skakać po linii bramkowej w tym celu, by zmylić przeciwnika, ani też wybiegać do przodu.

Jeśli gracz wykonujący rzut karny kopnie piłkę, a ta odbije się od poprzeczki lub słupka — to nie wolno temu samemu graczowi kopnąć jej po raz wtóry, gdyż popełnia przewinienie, wykonując rzut dwukrotnie, co zabronione jest przepisami. Natomiast jeśli piłkę odbije bramkarz, wówczas ten sam gracz, który oczekiwano rzut karny, może dobić piłkę do bramki.

Gdy piłka odbije się od słupka względnie poprzeczki, może dobić ją, czyli poprawić rzut — inny zawodnik.

Rzut karny dyktuje sędzia za podstawienie nogi przeciwnikowi będącemu przy piłce, w obrębie pola karnego, za „faul” na polu karnym i za rozmyślne dotknięcie piłki ręką.

Dla wykonania rzutu karnego, gra może być przedłużona!

Jeżeli z takiego rzutu zostanie zdo-

Rozgrywki ligowe we Włoszech są w pełnym toku, przy czym na czele tabeli znajduje się obecnie F. C. Milano.

Zamieszczone zdjęcia przedstawiają nam po lewej fragment z meczu Vincenzo—Livorno 1:0, po prawej zaś moment zawodów Juventus—Alessandria 6:1.

była bramka, gra kończy się natychmiast po jej zdobyciu. Jeśli jednak piłka nie wpadnie do bramki, lecz bramkarz obroni piłkę, względnie odbije ją w pole — gra kończy się z momentem odbicia piłki przez bramkarza.

Czy wiecie, że...

„Sleska Ostrava pokonała w tym roku podczas pobytu w Szwajcarii FC Basel 2:1.

„Kobięcy rekord światowy długości skoku na nartach ustawiła zawodniczka norweska Kolstadi w roku 1938, skacząc na odległość 70 m.

„Hikorami nazywamy narty sporządzone z kanadyjskiego drzewa orze-

chowego, posiadającego długie, równoległe włókna.

„Niesamowity dystans 120 km przeplynał zawodnik radziecki Fausulin w październiku ub. roku na Wołdze. Przebywał on w wodzie niespełna dobę (23 g. 53 min.).

„W starożytności istniały już proporce olimpijskie z podobnym do obecnego symbolem trzech kół oznaczających Azję, Europę i Airykę.

„Mistrzostwa szachowe Polski odbywają się nieregularnie, a nie tak jak we wszystkich dziedzinach sportowych co roku. Rozpoczynający się w niedziele turniej jest 6-ty w ogóle, a drugim powojennym mistrzostwem Rzeczypospolitej.

Advertisement for '2 SZCZĘLIWE' (2 Lucky) featuring a cartoon character and text: 'MARKA GROTA', 'Rys. T. Myszowski', 'Tekst Marian Tychowski', 'HISTORYJKA OBRAZKOWA'.

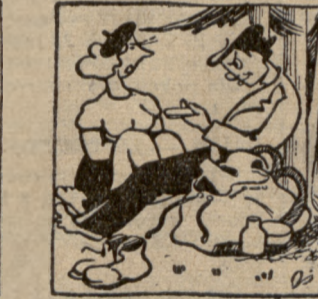
Świetnie się zapowiadająca kariera piłkarska Marka została gwałtownie przerwana. Jedną z pierwszych bomb, które w dniu 1 września 1939 r. spadła w jego miejsce, zniszczyła zupełnie stadion sportowy „Błękitnych”.

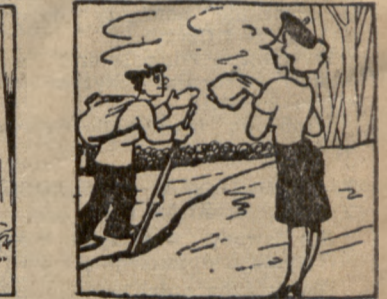
Marek postanowił wywędrować z rodzinnego miasta — nie miał tu właściwie nikogo. Jak tysiące innych pomazzerował z plecakiem na ramionach na Wschód, w ciągłym a bezskutecznym poszukiwaniu wojska, do którego mógłby się zgłosić.

Maszerował już kilka dni wśród tłumu podobnych sobie zakurzonych i zmęczonych postaci. Jednego dnia zauważył w tłumie dobrze znaną sobie sylwetkę Wisł, b. sekretarkę „Błękitnych”. Wisła szła już ostatkiem sił.

Zeszli z drogi pod pobliską lasek i zasiedli na trawie. Marek wyjął skromne zapasy i zaczął przygotowywać posiłek, słuchając równocześnie opowieści dzweczyny. Wszyscy szli to i ja poszłam...

Marek zdążył przekonać Wisię o bezcelowości jej dalszej wędrówki. Zmęczona Wisia zgodziła się ustąpić Marka i wrócić do domu. Marek zniknął już w oddali śląc ostatnie pozdrowienia, — niech cię Bóg prowadzi, szepnęła Wisia.